K A N A L - N Y T

Nr. 2 Efterår 2013

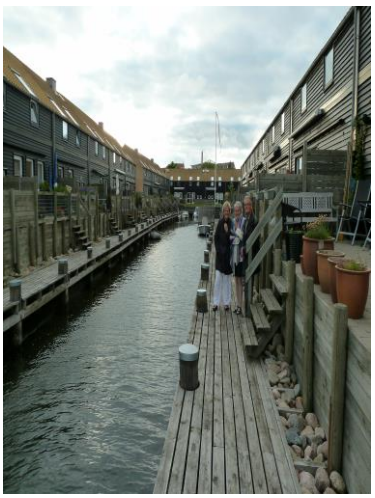

Kanal-Nyt nr. 2 - 2013

Redigeret af Bente og Finn Carpentier, Marcussens Bro 4.

Tre raske piger højt fra nord

Jo, det er rigtig nok: for os der har flere år på bagen og en naturlig interesse i historiens univers, vækker overskriften her minder om de tre prinsers - *Frederik, Knud og Aksel* - tur til Fjernøstens herligheder for efterhånden rigtig mange år siden. Faktisk var det i 1930.

Dengang skrev man de ord, som nogle af os stadig husker, fordi Osvald Helmut sang dem ind i vores bevidsthed:

Tre raske prinser højt fra Nord,
de ville ud på livet.
De ville se, hvor pebret gror,
og tog billet til skivet.

Denne gang var det tre raske piger - *Inge, Ninna og Else Marie* - fra Marcussens Bro, der tog på opdagelse i det fremmede.

Fra deres rejse skriver de:

Kalimèra!

Vi tre tøser har haft en rigtig dejlig varm uge på Rhodos. Der gik lige et par dage med at vænne sig til varmen. Vi har spist og drukket, badet og gået ture, set på souvenirs og på den gamle by. Vi har rigtig nydt det.

Een af de store oplevelser i ferien var ø-rundturen. Især *"den hvide by"*, Lindos, var et besøg værd. Byen har meget smalle gader, der er overdækket af vinranker med små druer, der hænger i klaser over vore hoveder.

Det højeste sted i byen er borgbjerget, Akropolis. Der er 300 trin derop. Hvis man vil derop, kan man selvfølgelig klare det til fods, men man kan også leje en *"æseltaxa"*.

De mange små æsler slæber tykke mænd og kvinder op ad de stejle trin.

En dame på hotellet fortalte, at hun af æseldriveren blev bedt om at stå af halvvejs oppe. Hun var også ret stor, men hun fik da pengene tilbage.

Langs den smalle hovedgade, der virker som en kæmpemæssig basar, er der restauranter og snackbarer, samt souvenirbutikker med keramik, lædervarer, glas, duge, smykker og andet turistskrammel.

Kirken (Panagia) ligger midt i byen. Den er bygget omkring år 1500 af en stormester i Lindos, og freskerne er skabt af en malermunk fra Symi. Ved indgangen sidder en gammel *"morlil"* og holder øje

med, at alle, der går ind, har tildækkede arme og ben, hvis ikke må de låne det tøj, der ligger ved siden af indgangen.

Egentlig består byen Rhodos af 3 byer, der er meget forskellige. Først *”den gamle by”* med middelalderlige bygninger og smalle gader. Så *”den nye by”* med hoteller, moderne cafeer og smarte butikker. Endelig er der *”yderområderne”*, hvor de lokale bor.

Øen Rhodos er et besøg værd, selvom der sidst på sommeren er meget tørt og vissent, og der ligger affald (tomme dåser og plasticposer) i vejkanten.

Efter en uge på den solrige ø kom vi hjem til en dejlig sensommer i Danmark.

Adio!

INEM *(gæt selv, hvad det står for)*

HEJ KÆRE MEDBEBOERE PÅ MARCUSSENS BRO !

Ja, efter 10 års ønske, har vi nu *"slået til"* og er blevet de glade ejere af en af de dejlige boliger på BROEN - nemlig nr. 3.

Vi hedder Per + Agnes.

Vi har 2 voksne børn og et voksent barnebarn.

De sidste 20 år har vi boet i Sydspanien, i et hus med have, som vi pusler en del i og med. Alt kan jo vokse under sydens sol- hele året-og klimaet har betydet meget for mit helbred (Agnes).

Når Per har været på arbejde på en borerig, et eller andet sted ude i verden ,så har jeg deltaget i diverse arrangementer i den Danske klub, hvor jeg/vi har knyttet mange venskaber.

Vi har spillet dart, petanque, billard o. s. v. og af og til pakker vi en sandwich og drager i samlet flok på udflugt i baglandet, blandt andet på mandeltur i januar/februar, når mandeltræerne står fulde af hvide /lyserøde blomster - et fantastisk syn når en hel bjergside er dækket af blomster.

Netop i dag den 5 september, høster Per mandler fra vores enlige træ i haven. Der er mange kilo - *4,7 kilo* - så der bliver noget at knække.!!!!

I den danske klub foregår der en del gennem vinteren: underholdning, foredrag, undervisning i bl.a. spansk - it kurser - maling o. s. v.

I vores nærhed findes også den danske kirke - *Margrete Kirken* - et dejligt hyggeligt sted, der ud over alvorlige ting så som dødsfald, også varetager konfirmationer, barnedåb, bryllupper og søndagsfrokoster (efter gudstjenesten!!!!!) i den hyggelige bar/restaurant, eller på den åbne terrasse.

Både i kirken og i klubben er der børnelegedage, for der er heldigvis unge børnefamilier hvor forældrene arbejder indenfor diverse fag her på kysten.

Vi glæder os meget til vores tid på *"broen"* de næste mange år, og til at hilse på jer alle og deltage i det sammenhold, som vi har indtrykket af findes på stedet. Vi er blevet mødt med megen venlighed i den korte tid, siden vi er kommet til nr. 3, så hvor tegner det godt

PÅ GENSYN
Agnes

Hej Alle! Der skal også lyde et lille *"pip"* fra mig, Per. Ja Agnes har jo fortalt en del!!!

Som nævnt har jeg arbejdet inden for olieindustrien i mange år, dog ikke i den Danske del.

Jeg er oprindelig uddannet maskinmester, og har sejlet som sådan. Gik senere over i olie efterforskning via rederiet J. Lauritzen. Da de så lukkede deres *"olie afdeling"* i 1991, fortsatte jeg hos *"Hr. Møller"*.

Det blev til mange spændende år i rigtig mange lande, hvor jeg har fået et alsidigt indtryk af mange kulturer og religioner,

Vi har i alle årene, vi har været i Spanien, hvert år taget til Danmark 3-4 måneder om sommeren, og billedet af os på *"grenen"* er en af de gange, vi leger turister i Danmark,

Hilsen
Per

Nye beboere - og afsked med de gamle

Annie og Hans Borgersen har pr. 1. august solgt deres andel i bolig nr. 3 til Agnes Hird og Per Mortensen.

Vi siger tak til Annie og Hans for mange hyggelige stunder sammen med dem og ønsker dem held og lykke med deres nye hus i sommerlandet Øster Hurup.

Samtidig byder vi Agnes Hird og Per Mortensen velkomne her på Marcussens Bro. Agnes og Per nyder for tiden sensommeren i deres lejlighed i Sydspanien, men glæder sig til snart at flytte *"rigtigt"* ind her på Broen.

Venlig hilsen
Knud Erik Thomsen

Exit Marcussens Bro 3

Tak for 9 dejlige år, med supert naboskab.

Vi trives godt herude i Haslevgårde. Vi er så småt ved at være færdige med garage og gårdsplads som er det sidste før vi er *"i mål"*.

Det gik hurtigt med salget, så vi fik ikke sagt ordentligt *"tak"* for denne gang.

Derfor: Tusinde *"tak"* for 9 dejlige år med supert naboskab. Vi har virkelig nydt det, som man formår på broen, nemlig, gode naboer og godt sammenhold og alligevel at kunne være sig selv. Det er en balancegang som nogle steder kan være svær at finde.

Vi er også glade for at Agnes og Per lader til at være faldet godt til.

Udsigt fra en af vores "hyggekroge"

De kærligste hilsner fra
Annie og Hans,
Møllevænget 38, 9560 Hadsund

Endelig tog de af sted - altså ikke naboer, men, ja, læs selv!

De har skidt på vores husmure, de har skidt på vores biler. Vi har været sure og har skældt ud på dem. Svalerne. Men nu er vi endelig sluppet for dem. De er taget af sted.

Den seneste tid har vi set dem samle sig hver morgen bl.a. på brøndborerens sejlbåd. Alle rigninger, alt hvad der kunne siddes på, var fyldt med de sorte flyvere. Måske sad de og planlagde deres rejse sydpå. Måske diskuterede de ruten og hvem, der skulle føre an.

Som så mange andre orker svalerne ikke den danske vinter. En dag i begyndelsen af september drager de af sted. Vi må håbe, de har den store

madpakke med, for turen strækker sig over lang tid - mange tusinde kilometer langt ned i Afrika. Hele tiden i luften.

Svalerne lader os tilbage med den lange vinter, mens de selv nyder sydens varme, indtil de omkring 1. maj vender tilbage. Nogle siger på samme dato hvert år! De bebuder sommerens komme. Vi kender udtryk som *"det var en enlig svale"* eller *"Een svale gør ingen sommer"*.

De gamle svaler vælger ofte samme redeplads som sidste år, mens de unge vælger en plads i nærheden af det sted, hvor de blev udklækket.

Svalerne er eminente redebyggere. Reden er bygget af mudder og strå, der kiles og klistres sammen til en stivnet masse af form som en flad skål.

Reden bliver foret med fjer og hår. Når æggene er lagt, ruger de i 14 dage, før æggene klækkes, og i ca. 3 uger tager ungerne mod til sig i reden, før de prøver deres flyvefærdigheder.

Svalen er min yndlingsfugl. Jeg holder meget af, når den kommer *"sejlende"* ned gennem vores kanal. Dens glade kvidren. Dens viltre bevægelser, som jo er beskrevet i Grundtvigs salme, Nu Falmer Skoven: *"...nu storken flyver over strand, ham følge viltre svaler"*. Jeg kan sidde og følge dem i timevis. Svalen kommer, hvor der er meget føde. Den flyver af ren nød, for dens mad findes nemlig flyvende i luften - fluer, myg, biller, edderkopper.

De første par år på Marcussens Bro var vi, husker jeg, plaget af usædvanligt mange fluer, indtil svalen kom og hjalp os. En svale æder omkring en million insekter på en sæson, så vi skal også huske at glæde os over, at den kan lide at være hos os.

Svalebestanden i Danmark er faktisk gået 25% tilbage siden 70-erne.

Jeg glæder mig allerede til, at vi igen til foråret får øje på den første svale, som bebuder sommerens komme.

God vinter!

Knud Erik Thomsen
Marcussens Bro 1

Tankevækkende indlæg fra Solveig Enevoldsen i nr. 15 - hvem tænker lige på det, når vi ser dyrene kæmpe for deres liv og fremtid: redebyggeri, æglægning, udrugning, de små ællinger, og så alle deres fjender! Åh ja, livet er ikke altid lige nemt!

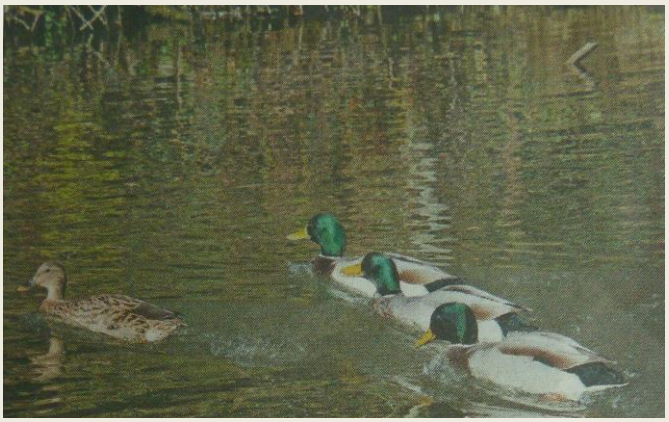

Fodring resulterer i voldtægt blandt ænder

RAP. Tænk dig om en ekstra gang, før du finder brødposen frem for at fodre byens fugle.

Sådan lyder meldingen nu fra både Københavns Kommune og Dyrenes Beskyttelse.

»Det er en smittefarlig suppe, der bliver skabt der, hvor folk går og fodrer fuglene. Og der skal ikke meget til, før en syg fugl har smittet en anden,« fortæller Michael Carlsen, der er biolog i Dyrenes Beskyttelse.

Han fortæller, at de meget omtalte andevoldtægter, hvor mange andrikker kaster sig over en hun-and – ofte med dødelig udgang – også er en indirekte konsekvens af fuglefodringen, fordi ænderne samles ét sted.

Hos Københavns Kommune er man meget bevidst om problemet og har blandt andet sat fodring-forbudt-skilte op tre steder i byen. Man overvejer også, hvordan man skal kommunikere ud til borgerne, at det er bedst at lade være med at fodre dyrene.

»Det er en balance, fordi mange hygger sig med det,« siger Jon Pape, centerchef i Teknik- og Miljøforvaltningen. KA@MX.DK

E F T E R Å R 2 0 1 3

Pludselig var den der – den store rørhat, en Karl Johan (vistnok), spiselig og i denne store vist nok til en hel pizza, hvis altså man tør. Jeg er ikke svampeekspert.

Tværtimod, og jeg skal ikke anbefale noget som helst, men fascinerende er det da med den slags i den størrelse.

God appetit.

Finn

Opsætning af overdækning ved hoveddøren:

Tidligere på året var fremkommet et tilbud til de enkelte beboere om at få en overdækning ved hoveddøren sat op. Det var vi nogle stykker, der fandt som en god idé, og projektet blev sat i værk.

Primus motor var Per Nørmølle, der fik indkøbt de bærende stativer og det laminerede glas.

Ideen var at opsætte overdækningen over hoveddøren, så den enkelte beboere i fremtiden - en mørk og regnfuld aften eller en trist grå regnvejrsdag kan finde sin nøgle frem i tørvejr.

Overdækningen er endvidere udformet sådan, at den når ud over døren ind til depotrummet, hvilket gør det muligt at entre dette i regnvejr uden at få våde fødder.

Endvidere er det nu muligt at hente post ind fra postkassen uden at vove sig ud i regnen.

På alle måder et initiativ, der er pengene værd - måske lige bortset fra, at også uønskede individer kan komme frem til hoveddøren og måske ligefrem føle sig velkommen, men det er nu en anden sag.

I den sammenhæng vil jeg lige minde om de forskellige måtter, man kan få. Senest har jeg set én med inskriptionen: *"Nå, er det nu dig igen"*! Og så er der jo også den med svigermor, der ringer på døren i et forfærdeligt regnvejr. Døren åbnes og velkomsten lyder: *"Næ, men svigermor, hvorfor står du derude i regnvejret. Skynd dig da at tage hjem igen"*!

Det var et lidt krævende arbejde at sætte overdækningen op, men man blev klogere og bedre undervejs. Måske man skulle overveje en karriere indenfor faget.

I hvert fald: Godt gået! Tak for idé og indsats med at sætte *"tingesten"* op.

Finn

Tagrensning:

Det kom lidt hurtigt, men det var sikkert både godt og tiltrængt. Med kort varsel indkom besked om, at alle tage skulle sprøjtes mod alger. Sarte blomster og andre sarte planter måtte evakueres, og samtlige vinduer måtte lukkes.

Projektet løb af stablen fredag 6. september - og det var et både effektivt og morsomt syn at overvære.

Tilbage er kun at håbe, at behandlinger lever op til det forventede.

Man kan nå langt omkring, når bare man har det rigtige udstyr. Projektet tog faktisk ikke særlig lang tid. Godt gået - og tak til bestyrelsen for at have sat det hele i gang.

Jeg tror simpelthen, at de unge mennesker har hygget sig og moret sig som små drenge, der har fået lov til at lege med vand

2100 km fra Hadsund

- med Lennart i rumænske Baisoara

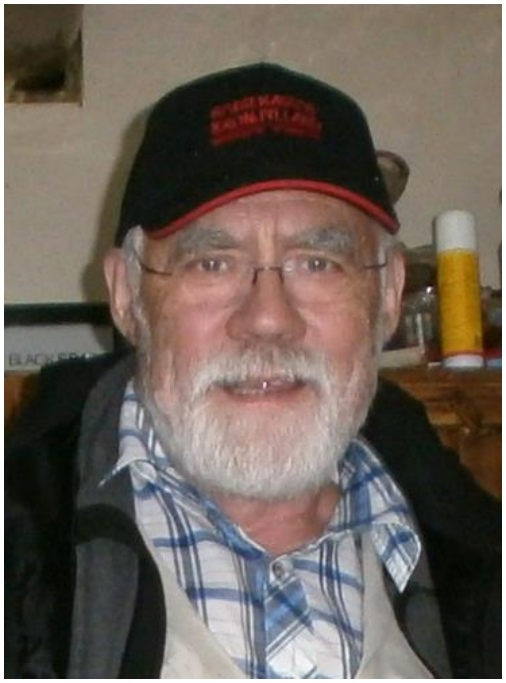

I 1997 var Lennart og Ella (i nr.19) på turistrejse til Nordrumænien med J.S-Rejser fra Havndal. Det var en lang tur, der gjorde dybe indtryk, og som fik *"følger"* for dem begge.

Selskabet besøgte bl.a. et meget kendt lokalt skisportssted bjerglandsbyen Baisoara, der ligger omkring 50 km fra den nok mere kendte storby Cluj Napoca (på tysk Klausenburg), der tæller mere end 300.000 indbyggere og er hovedbyen i den del af Rumænien, som er kendt under navnet Transsylvanien.

I Baisoara mødte Lennart og Ella den almindelige befolkning, og de besøgte den lokale skole, hvor skolens leder, *Adolfina*, lavede mad til rejseselskabet. Hun har siden været Lennarts kontaktperson på stedet.

De danske gæster blev ved besøget på skolen opmærksomme på, at skolen trængte til en omfattende renovering. Ikke underligt lagde Lennart især mærke til gulvenes elendige tilstand, og han besluttede derfor at ville sponsere ny gulvbelægning til skolen. I rejseselskabet fandt han 3 andre, som ville hjælpe med projektet: *Bent fra Randers, Kaj fra Bornholm (det er dem, der laver Svaneke øl) og Bodil fra Hinnerup*.

I det hele taget var der tilbage i 1997 brug for en hjælpende hånd inden for mange felter i det besøgte område. Hygiejnen var dårlig, mange havde brug for tandlægebehandling.

Stolt over sit nye tøj og benovet - nu er der noget at vise frem i skolen i morgen.

Der lå affald alle vegne, og meget skidt blev blot smidt direkte i floden, der således fungerede som fælles kloak for hele området ud fra tanken, at når først skidtet er *"dumpet"* er det ikke længere mit problem. Det flyder jo over til naboen.

I marts 1998 besluttede *"de 4"* samt en tandlæge fra Aars at rejse tilbage til Baisoara. J.S. fra Havndal sørgede for transporten, og det lykkedes *"ildsjælene"* at få del i nogle

En glad og stolt Victoria kommer hjem fra købmanden. Der kan hun handle ind for 100 Euro på en "købmandsbog". Efter aftale leder og fordeler købmanden beløbet.

Bodil Sangberg fra Hinnerup deler gaver ud til de rumænske børn. Billedet er fra eet af de klasseværelser, som *"4-banden"* har forsynet med nyt gulv.

ministerielle puljemidler til projektet, så nu var det bare om at komme i gang.

Maskiner medbragte de selv, og Lennart havde sørget for gulvbelægningen. De gamle gulve var hullede og rådne, og der skulle først lægges en plade på dem, før der kunne lægges vinyl og linoleum på. *"De 4"* lavede nye gulve i skolens 4 klasseværelser samt i lærerværelset.

Mens skolen blev lavet, kom landsbyens familier på skift og efter indbyrdes aftale med mad til håndværkere og tandlæge. Der blev sørget rigtig godt for dem, og den nyrenoverede skole blev indviet med stor en fest, der var præget af glæde og taknemlighed.

Heldigvis er befolkningen gode til at holde rent og værne om den renoverede skole, og man har lært af andre steders miljøpolitik. Der er kommet renovation og toiletter med vandskyllende klosetter i landsbyen. Medlemskabet af EU har i den sammenhæng haft stor betydning i form af EU-betalte veje, og rumænerne er generelt meget glade for EU.

Bedstefar med stedets uundværlige hest - til arbejde og transport.
Herop kører man ikke i en almindelig bil!
En firehjulstrækker måske, men hvem har lige sådan én for hånden, når der er brug for den?

For Lennart har mødet med familierne og skolen i Baisoara som nævnt fået stor betydning. Man kan sige, at han er *"faldet for denne lille bjerglandsby og dens indbyggere"*. Han har siden kørt de 2100 km derned mange gange – i bus eller egen bil, og han har fået sin egen *"rumænske familie"* i de uvejsomme bjerge.

I landsbyen bor der omkring 10-12 familier, og der er mellem 20 og 25 børn. *"De 4"* har startet deres eget private humanitære projekt, hvor de indsamler børnetøj i alle størrelser samt ting til den personlige hygiejne, såsom tandbørster og tandpasta. Samarbejdet med skolens leder betyder, at de kender børnenes navne, alder, tøj- og skostørrelse, så det enkelte barn kan støttes bedste muligt.

Gaveposer sponsoreret af Jyske Bank - og tvivl ikke! Der er én til hvert af børnene, og de bliver modtaget med glæde.

Hvert år i maj har Lennart siden begyndelsen i 1998 fyldt bilen og er kørt til Baisoara med pakker til børn og familier, og det er ikke sært, at han har fået mange venner dernede. *"Julemænd"* findes således også i maj!! Alle børn i skolen får bl.a. sin egen pose med ting, når danskerne kommer på besøg. Nogle af disse ting bliver dog gemt til den *"rigtige"* jul som *"julegaver"*.

Hjælp, der når frem, nytter, spreder glæde og fremgang!

Betragtninger af redaktørerne Bente og Finn Carpentier

Tænk, at der findes sådanne ildsjæle som de omtalte i *"4-banden"* - og vi vidste det ikke!

Vi blev meget rørt over, hvad Lennart fortalte os. Det er jo bare helt utroligt, at private mennesker i så mange år kører deres helt eget humanitære hjælpearbejde og på den måde er med til at give en lille bjerglandsby og dens indbyggere en større livskvalitet og vel også mere livsværdi.

Gavepakker til familier og børn

De tjener virkelig som forbilleder og gode ambassadører for vores land. Derfor kan vi kun opfordre til, at vi tænker på Lennarts projekt og måske sender et par pakker med ham næste gang.

Det kunne jo være én eller anden har et lille *"overskudslager"* at tage af.

Lennart har givet udtryk for, at han gerne ved en *"broaften"* vil fortælle om Baisoaraprojektet, men herom senere.

En glad og benovet pige

Hvad ville arbejdstilsynet hos os mon sige til denne sav og dens afskærmning???

BroBazar
Godt Bro-tilbud!

Sælges:
4 barstole med justerbart fletsæde og forkromet fod sælges samlet.

Prisidé: 400,00 kr

Desværre mangler vi plads. Ellers ville vi aldrig skille os af med disse barstole med de mange anvendelsesmuligheder.

De kan bruges ved en køkken-ø, en disk, et højt bord, og mon ikke, vi alle elsker at blive sat i højsæde med en liflig berusende drik på højbordet foran os?

Slå til nu.

Bente og Finn i nr. 4.

KANAL-NYT

Vi er nu færdig med denne udgave af KANAL-NYT og håber, det kalder lidt glæde frem hist og her. Vi er interesserede i, om der sidder nogle, der kunne tænke sig at få bladet *"kun"* i en digital netudgave. Det er billigere og nemmere for os. De, der måtte ønske det, kan bare sende en mail til én af os på adressen:

Bentecarp@gmail.com **eller** **finn.carpentier@gmail.com**.

Deadline til næste nummer er mandag 6. januar 2014

Tak for denne gang og glædeligt efterår.

Bente og Finn

Efterårets kalender på Broen
- som den er kendt for os:

Fælleshuset på Marcussens Bro - Mandag 4. november klokken 19.00 Bente og Finn fortæller under overskriften *"35 år på Herrens Mark"*.

Visborg kirke - Onsdag 11. december klokken 17.30. Kort juleandagt.